

(המשך מעמוד 14)

עול בומן המילחמה, כאשר ראשיה וכלי-ריכבם יהיו מגויסים.

בשנת 1952 פגעו סופות טורנאדו בכמה מדינות בארצות-הברית. העיר ג'ודסוניה שבמחוז ווייט, בת 1100 תושבים, נהרסה כמעט לגמרי ו-35 אנשים, כ-3% מן הר תושבים — נהרגו. בארבע העיירות שנפגעו באורח קשה ביותר נהרגו 46 אנשים, 615 נפצעו, למעלה מ-600 בניינים נהרסו ולמעלה מ-800 בתים גוססים ניוקו קשה. נהרסו מערכות החשמל, הגז והטלפון.

כאשר התעוררו בכתים הרוסים או בי בתים שניזוקו קשה, היו האנשים מבוהלים מאד והרדו לשלום בני-משפחתם. כ-5% מן הגברים וכשליש מן הנשים היו המור מים או "מטושטשים" במשך מחצית-השעה הראשונה. אימהות בדקו את ילדיהן, ו-גברים וידיא שמישפחותיהם בסדר. בת-חילה היתה כמעט כל ההתנהגות מכוונת למישפחה. כאשר נמצאו כל בני המישפחה המיידית ללא פגיעה או תחת השגחה, יצאו הגברים לבדוק את מצבם של שכנים או קרובים.

מתוך 400 הגברים שלא נפגעו, באיזור הפגיעה, עסקו במחצית-השעה הראשונה 180 מהם בחיפושים, וכ-90 אחרים עסקו באופן פעיל בעבודות ההצלה — הצילו 30-40 בני-אדם לכודים או פצועים, וגילו כמה מן ההרוגים. רבים היו מוועדים מראה הפגיעות וגופות ההרוגים, אך המי שיכו לעבוד.

העורף

המופקר

המתנדב גם הוא זקוק לתמיכה, ו-אוהה הוא חייב לקבל מהמערכת של מ"פ. אך עם פרוץ המלחמה, מגייס צה"ל את כל אנשי-המפתח, ומפקיר את העורף לחסדי שמיים.

בכל מדינה נלחם הצבא בימי-מלחמה באויבו, כדי לאפשר קיומו של העורף, ושל האומה בכלל. העורף מתארגן בימי-חירום כדי לעזור לצבאו להגן על האומה. אך כאשר העורף חייב רק לשרת את צבאו ואינו יכול לדאוג לעצמו, הוא גם אינו מסוגל לעזור לחייליו שבחזית. הר עורף נהנק כאשר משאירים אותו ללא אמצעים מתאימים לקיום חיי היומיום האזרחיים.

יש לברך את אומץ-ליבו של ממלא-מקום יו"ר רשות מ"פ עליונה, יעקב מרקוביץ, שהודה כי: "אין לסמוך הרבה על השירותים הקהילתיים. הם יהיו עמור סים וטרודים, ועזרתם תהא מצומצמת או אפסית."

ההוסף סמנכ"ל משרד-הפנים, יעקב מרקוביץ: "התיקשות בין הגורמים בתוך מ"פ וגורמי חוץ היא מסועפת, ובנויה מעיקרה על קשר טלפוני. קשר זה עלול להינתק בשל הפצצות, או יהא בלתי מספיק בשל העומס. חלק מהמתנדבים שאנו בונים עליהם לא יופיעו כלל, מסיבות שונות."

אם ישאיר צה"ל את העורף בימי-חירום ללא מפקדים אזרחיים, ללא בעלי מיקצוע — סכנאית-חבורה, סכנאית-טלפון וכדומה, תססון החזית שמבית פגיעות קשות. מי, למשל, יקבור, את חללי הפצצות-האוויר של האויב? אמר מרקוביץ:

"אין לסמוך על חברה-קדישא, היא בי-קושי קוברת את האנשים שמתים בימי-שלום. יש להניח שאזרחים ימשיכו למות בימי-חירום כמו בימים רגילים. חברה-קדישא תהיה עסוקה בעניינים שלה."

רוב הגברים בין הגילים 18-55 יהיו מגויסים. את מי תשלח רשות מ"פ לקבור את החללים בערים הגדולות? ילדים בני 14 או אולי נוער בגיל 17-15? נשים וקשישים? חולי-לב?

הסמנכ"ל מרקוביץ משוכנע שבירושלים לא יהיו בעיות מסוג זה.

"הקבורה היא מיצוה, וכל אדם דתי בירושלים ימלא את חובתו."

ואולי כל נפגע וחלל יעשה את המלאכה בעצמו, נוסח שירות-עצמי?

אם הקבורה היא מיצוה, מדוע לא התחילו לאמן כבר היום בחורי-ישיבות ברחבי המדינה, בתי-קברות בערים?

תוכניותיה של מ"פ לימי-חירום עדיין אינן מגובשות. נמשכת ההתכתבות בין משרד-המשלה שונים, על גודל תי-קי החללים ועל אפשרויות שונות של קבורה. השאלה העיקרית היא: קיבריי-אחים — בעד או נגד?

היקניות

מבצע ההוצאות

בחנויות הלרלרת לל

הסוכרמרקט, הלוקרסל

וחנויות כרליות אחרות

לוח מחירים לבוע

סיכום ושיבת מטה מבצע הוות

מחירים מיום 21.8.75

להלן לוח מחירים

מוסכם לשבוע

מ" 29-24.8.75

ל צרכן		ירקות	
1.40	ל"י הק"ג	עגבניות מעולות	
2.50	" "	גזר	
1.15	" "	ח צ ל י מ	
2.00	" "	פלפל — נהריה וקליפורניה	
1.95	" "	תפוא"ד בתפוזות	
2.20	" "	תפוא"ד ארוזים	
1.10	" "	בצל יבש	
1.25	" "	בצל ארוז	
		פירות	
" "	2.35	תפוחים — גרנד אלכסנדר	
" "	" "	גודל 6.5	
" "	3.50	תפוחים — אורליאנס	
" "	" "	גודל 6.5	
" "	2.75	תפוחים — יונתן גודל 5.5	
" "	3.75	אגסים — ספדונה גודל 5.5	
" "	3.00	ענבים — טומפסון	
" "	" "	ענבים — דבוקי, תמר	
" "	2.00	ובירותי	
" "	2.50	ענבים — אלפונס	
" "	2.55	שזיפים — שגיב גודל 3 ומעלה	
		עופות	
		פטמים קפואים בטיב מעולה	
		בשקיות שקופות	
" "	11.00	גודל 1 (עד 1.4 ק"ג העוף)	
" "	10.00	גודל 2 (עד 1.8 ק"ג העוף)	
" "	" "	גודל 3	
" "	9.00	(מעל 1.8 ק"ג העוף)	
		דגים	
		בקלה — פרום אחיד עשוי מדגים	
		שמשלקם לא פחות	
" "	10.00	מ-250 גרם	
" "	8.50	כסיף	

מלרד החקלאות